



תת"ע 6537/03/19 - מדינת ישראל נגד סעיד עאבדי

בית משפט השלום לתעבורה בעכו

תת"ע 6537-03-19 מדינת ישראל נ' סעיד עאבדי
בפני כבוד השופטת אסתר טפטה-גרדי

בעניין: מדינת ישראל באמצעות עו"ד שלומי עזרא

המאשימה

נגד

סעיד עאבדי

הנאשם

הכרעת דין

1. כתב האישום מייחס לנאשם עבירה של נסיעה ברכב בו היו מותקנות חגורות בטיחות, ללא שהיה חגור בחגורת בטיחות, בניגוד לתקנה 83ב(א) לתקנות התעבורה התשכ"א-1961.
2. על פי כתב האישום, ביום 2.8.18, סמוך לשעה 23:17, נסע הנאשם ברכב משא בלתי אחוד, פתוח, מסוג "איסוזו", מ.ר. 6858736, בג'דידה-מכר, בו מותקנות חגורות בטיחות, כשהוא אינו חגור.
3. הנאשם כפר בעובדות המיוחסות לו בכתב האישום.
4. לשיטת המאשימה, הנאשם, שנסע לצד הנהג, ברכב, לא היה חגור, על אף שברכב מותקנות חגורות בטיחות. לשיטת הנאשם הוא נהג ברכב, חגור. לצידו ישב נוסע, שהתבקש על ידי השוטר להציג תעודת זהות, ומשזו לא הייתה ברשותו, הוריד את החגורה, וירד מהרכב.

הראיות

מטעם המאשימה העידו:

רס"מ צחי כהן - עורך הדוח (להלן - השוטר כהן).

כן הוגשו המסמכים הבאים:



ת/1 - דוח ההזמנה לדין שערך השוטר כהן.

מטעם ההגנה העיד הנאשם בעצמו.

דין והכרעה

5. לאחר שהאזנתי לטיעוני ב"כ הצדדים, שמעתי את העדים לפני ועיינתי בחומר הראיות, מצאתי שהוכח לפני, מעבר לכל ספק סביר, שהנאשם ביצע את העבירה המיוחסת לו בכתב האישום, מהנימוקים שלהלן:

1. השוטר כהן מסר גרסה אמינה ועקבית שמשלבת עם הדוח שערך.

בדוח ציין שבמהלך אכיפת תנועה במכר, כ-20 מטר לפני כיכר הפינג'אן, מכיוון דרום לצפון, עצר את הרכב בו נסע הנאשם, שישב לצד הנהג, ללא חגורה. צוין שנשמר קשר עין רציף עם הרכב, עד עצירתו, הראות הייתה טובה והוסברה לנוסע מהות העבירה. צוין שתאורת הרחוב הייתה תקינה, חלונות הרכב שקופים והנוסע היה עם גופיה לבניה.

בתגובתו לדוח מסר הנאשם: "אני הייתי עם חגורה".

בעדותו שב וציין, השוטר, מספר פעמים, שהנאשם לא היה חגור בעת הארוע (עמ' 4 לפרו', ש' 2, עמ' 4 לפרו', ש' 13, שם, ש' 18).

2. הנאשם מסר 2 גרסאות. האחת, בדיון שנערך ביום 27.5.19, שם ציין שהיה חגור ורק לאחר שנדרש להציג לשוטר תעודת זהות, הוריד את החגורה.

השניה, במסגרת עדותו בדיון ההוכחות, ביום 8.3.20. על פי גרסתו זו הוא נהג ברכב, חגור, כשלצדו נוסע נוסף, שהתבקש להציג לשוטר תעודת זהות. לאחר שזה מסר שאין ברשותו תעודה, הוריד את חגורת הבטיחות, ירד מהרכב וסינן לעבר השוטר "שיילך ויחפש רוצחים בכפר" (עמ' 4 לפרו', ש' 21-23, עמ' 5 לפרו', ש' 6-7).

כשנשאל הנאשם בנוגע לסתירה בין הגרסאות ציין שכוונתו הייתה כבר בדיון הראשון שהשוטר דרש מהנוסע שישב לצדו להציג תעודת זהות והנוסע היה זה שהוריד את החגורה וירד מהרכב (עמ' 6 לפרו', ש' 8-9).

יצוין שבעת שנשאל הנאשם האם הציג לשוטר את רישיונותיו השיב בחיוב. בלשונו: "נכון. מה שביקש ממני" (עמ' 6 לפרו', ש' 1-2). יתירה מכך, בדוח נרשם במפורש שהנאשם זוהה באמצעות "ת"ז + מסוף".

יצוין שהנאשם רשאי היה לזמן לעדות את הנוסע שלטענתו היה עמו ברכב, אולם נמנע מעשות כן. לשאלת התביעה מדוע עד זה לא זומן השיב תשובה מתחמקת וציין שהתביעה לא זימנה אותו (עמ' 5 לפרו', ש' 13).

הלכה היא שאי הבאתו של עד רלוונטי מעוררת חשד לפיו בעל הדין שנמנע מהבאתו חושש מעדותו של עד זה ויוצרת הנחה לפיה עדותו של עד כזה עלולה הייתה לחזק דווקא את עמדתו של הצד שכנגד. ראה לעניין זה ע"פ 6056/07 **יעלב אלחמידי נ' מדינת ישראל (2009)** וע"פ 11331/03 קיס נ' מדינת ישראל, פ"ד נט(3), 453 (2004).



זאת ועוד, לשאלת התובע ציין הנאשם שאינו מסוכסך עם השוטר (עמ' 5 לפרו', ש' 2-3), ובהמשך מסר, בהתאם לאמור בדוח, שבמקום הייתה תאורה והראות הייתה טובה (עמ' 5 לפרו', ש' 24-25).

עולה מהאמור שלשוטר לא הייתה כל סיבה להטפל לנאשם זה, ועדותו של הנאשם, בחלקה, מחזקת את עדות השוטר.

3. לסיכום, הנאשם מסר גרסאות סותרות, נמנע מהבאת עד לחיזוק גרסתו, ציין שאין לו כל היכרות מוקדמת, עם השוטר ובחלקים מגרסתו אף תמך בגרסת השוטר. השוטר, מנגד, מסר גרסה עקבית ואמינה.

סוף דבר

4. בהתבסס על חומר הראיות שהונח בפניי, הדוח שערך השוטר, הרושם האמין שהותיר בי, ומאידך, גרסתו של הנאשם, שנפלו בה סתירות, ולא הובא עד רלוונטי לתמיכה בה, ובחלקה אף תמכה בדוח השוטר, הגעתי למסקנה שהנאשם נסע ברכב כשאינו חגור.

לסיכום, בהינתן האמור, ולאחר ששמעתי את הצדדים והתרשמתי מעדותם לפניי, החלטתי להרשיע את הנאשם בעבירה המיוחסת לו בכתב האישום.

המזכירות תשלח הכרעת הדין לצדדים ותזמינם לטיעונים לעונש ליום 1.7.20 בשעה 10:00.

ניתנה היום, כ"ב אדר תש"פ, 18 מרץ 2020, בהעדר הצדדים.